

Vistoli, Les Accents & Noally —*Rinaldo* de Händel

Palau Òpera

Dimarts, 6 de febrer de 2024 – 19 h

Sala de Concerts

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Carlo Vistoli, contratenor - Rinaldo

Emőke Barath, soprano - Armida / Sirene

Chiara Skérath, soprano - Almirena /
Donna / Sirene

Lucile Richardot, mezzosoprano - Goffredo

Anthéa Pichanick, contralt - Eustazio /
Mago Cristiano

Victor Sicard, baríton - Argante

Les Accents

Thibault Noally, concertino i director

Georg Friedrich Händel (1685 - 1759)

Rinaldo, HWV 7a (versió de concert)

Llibret de Giacomo Rossi

Durada del concert:

Primera part, 85 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 80 minuts

La durada del concert és aproximada.

#òpera #antiga

Poema

no
no és cap atzar
és bellesa que ens convoca
inundant el fracàs

la ferida sempre oberta
del teu secret silvestre

riu en les flors
i s'esberlen els averns
i proclames el miracle

furtiu, obstinat
fèrtil i insurrecte

d'amar

Laia Llobera

Llibre de revelacions (2020)

Palau de la Música Catalana

Un 2024 de cites imprescindibles

Javier Camarena

Rèquiem de Brahms
amb Balthasar Neumann
& Thomas Hengelbrock

Rinaldo de Händel

L'incoronazione di Poppea de Monteverdi

Sol Gabetta & Bertrand Chamayou

Sara Blanch & Albert Guinovart

Vadim Repin & Nikolai Lugansky

Passió segons sant Mateu
amb Christoph Prégardien

Passió segons sant Joan
amb Jordi Savall

Yuja Wang

I més de 100 concerts!

Consulta la programació a
palaumusica.cat

Comentari

La màgia de *Rinaldo*

El compositor alemany Georg Friedrich Händel (1685-1759) és una pedra angular de l'òpera italiana, i amb *Rinaldo*, estrenada a Londres el 1711, comença l'etapa més important de la seva llegenda. Aquesta *opera seria* en tres actes i vuit quadres amb llibret de Giacomo Rossi i Aaron Hill –sobre el poema èpic *Gerusalemme liberata* de Torquato Tasso– va ser la primera amb llibret en italià estrenada a la capital britànica. Com amb totes les obres escèniques de l'època, se'n van fer diverses versions, ja que el compositor es veia obligat a adaptar la partitura als elements de què disposava en cada reposició i podia variar el nombre dels efectius de l'orquestra, els instruments que es feien servir i, és clar, els solistes, les seves cordes i tessitures. Aquest darrer punt condicionava de tal manera l'autor, que fins i tot es podia veure obligat a l'adaptació del llibret incorporant nous personatges o eliminant-ne d'altres, més enllà d'escriure àries i passatges nous o de reciclar-ne d'altres obres, segons les necessitats.

La versió primigènia de *Rinaldo* es va estrenar al Queen's Theatre de Haymarket de Londres el 24 de febrer de 1711, i després de moltes reedicions el compositor la va revisar per presentar-la amb canvis importants el 6 d'abril de 1731. Händel va arribar a ser el músic –i l'empresari teatral– més preuat de la cort anglesa durant dècades i va portar el seu geni i les seves creacions a tot el continent europeu. El seu estil elegant i la prodigiosa capacitat per crear melodies el van convertir en tota una estrella. Un dels *hits* de *Rinaldo* és l'ària “Lascia ch'io pianga”, avui una peça de concert molt popular.

L'òpera s'ambienta a Jerusalem i els seus voltants durant la primera Croada (1096-1099) i narra la conquesta de la Ciutat Santa –en mans del rei musulmà Argante– per part del guerrer Rinaldo a les ordres del capità general de l'exèrcit cristià Goffredo de Bouillon; aquest li promet la mà de la seva filla, Almirena, si la gesta culmina amb èxit.

El rei sarraí, per la seva part, demana l'ajut de la maga Armida, reina de Damasc i amant seva, que segresta Almirena valent-se d'un encanteri. (A la versió del 1731 Goffredo invoca un mag ermità per aconseguir el seu propòsit, mentre que a l'original es recolza en el seu germà, Eustazio, rol eliminat posteriorment). A l'argument, a més del conflicte diguem-ne "polític", hi ha el sentimental, ja que Argante s'enamora d'Almirena i Armida de Rinaldo... Al *happy ending* els "bons" celebren plegats el triomf de la virtut, l'amor i, és clar, la fe cristiana.

L'obra transcorre més entre pocions i aparicions que entre batalles, i aquest aspecte sobrenatural va causar sensació a la seva època, una de les claus de l'èxit conjuntament, és clar, amb la prodigiosa partitura händeliana. Malgrat tot, *Rinaldo* va restar oblidada durant dos segles, fins que fou recuperada el 1954 a Halle, Alemanya, ciutat natal de Händel.

Pablo Meléndez-Haddad

Periodista, historiador i crític musical

Biografies

Carlo Vistoli, contratenor

© Nicola Allegri

Després d'estudiar cant amb William Matteuzzi i Sonia Prina, ben aviat va guanyar diversos concursos de prestigi: premi del públic i Premi Farinelli al Concurs Città de Bolonya (2012) i primer premi al Concurs Renata Tebaldi (categoria barroca) de San Marino (2013). L'any 2015 es va unir a Le Jardin des Voix de William Christie (amb qui ha treballat habitualment des de llavors) i va triomfar amb *Giulio Cesare in Egitto* a Xangai, *Dafne* de Caldara a Venècia, *Agrippina* a Brisbane i amb *Erismena* de Cavalli a Ais de Provença (amb Leonardo García Alarcón). El 2017 va participar a la gran gira Monteverdi 450 de John Eliot Gardiner.

Recentment ha cantat *Orlando furioso* a La Fenice i al Théâtre des Champs Élysées, *L'incoronazione di Poppea* a Salzburg, *Artaserse* de Hasse a Sydney, *Orfeo ed Euridice* de Gluck a l'Opera de Roma i *Semele* amb Gardiner a París, Londres i Milà (La Scala). L'any 2021 va cantar per primera vegada el paper de Giulio Cesare amb Andrea Marcon a Basilea i Madrid, va participar en *La rappresentazione di anima et di corpo* al Theater an der Wien (direcció de Giovanni Antonini), va cantar l'*Stabat Mater* de Pergolesi de gira amb Cecilia Bartoli i va debutar al Bolxoi de Moscou (Polinesso d'*Ariodante*).

Els seus darrers compromisos són igualment destacats: Orfeo d'*Orfeo ed Euridice* a la Komische Oper de Berlín (David Bates), Tolomeo de *Giulio Cesare* al Théâtre des Champs Élysées (Philippe Jaroussky), el rol titular de *Xerse* de Cavalli al Festival de Martina Franca, Ruggiero d'*Alcina* juntament amb Cecilia Bartoli a Florència (Gianluca Capuano) i Nerone de *L'incoronazione di Poppea* a la Staatsoper de Berlín. La temporada 2023-24 va ser igual d'espectacular per a Vistoli: Farnace de *Mitridate* de Mozart a Berlín, una reelaboració d'*Orfeo ed Euridice* de Gluck a València, dues gires amb els rols titulars de *Rinaldo* i *Giulio Cesare* (amb Cecilia Bartoli com a Cleopatra) i va debutar en una producció escenificada als Estats Units (a la San Francisco Opera) com a Arsace de *Partenope* de Händel.

Emőke Barath, soprano

© Szofi Raffay

El primer premi a la Cesti Competition l'any 2011, juntament amb la interpretació de Sesto de *Giulio Cesare* amb Alan Curtis i, posteriorment, el debut al Festival d'Ais de Provença el 2013 amb el paper titular d'*Elena* de Cavalli van situar-la al centre de l'escena operística. Amb aquests èxits, gràcies a la bellesa del seu timbre, el domini tècnic i una expressivitat indiscutible, ha estat convidada a les sales de concerts i teatres d'òpera més il·lustres del món: Théâtre des Champs Élysées i Philharmonie de París, Teatro Real i Auditorio Nacional de Madrid, Gran Teatre del Liceu, Opera de Roma, Grand Théâtre de Ginebra, Òpera de Tòquio, Theater an der Wien, Konzerthaus i Musikevein de Viena, Konzerthaus i Philharmonie de Berlín, Concertgebouw d'Amsterdam, Bozar de Brussel·les, Müpa i Académie Franz Liszt de Budapest, i als festivals de Salzburg, Glyndebourne, Ambronay, Beaune, Boston, etc.

Interpreta un vast repertori des de Monteverdi fins a Poulenc, sota la direcció dels millors directors d'orquestra. Aquest repertori inclou Cavalli (*Xerse* amb Emmanuelle Haïm o *Hipermestra* amb William Christie), Händel (com a Cleopatra de *Giulio Cesare*, dirigida per Philippe Jaroussky, Ottavio Dantone o Andrea Marcon) o Mozart (entre d'altres, el *Requiem* amb Philippe Herreweghe, *Le nozze di Figaro* amb Marc Minkowski, *Idomeneo* amb György Vashegyi, *Il re pastore* amb Christina Pluhar i posteriorment Ádám Fischer, i Sifare de *Mitridate* amb el mateix director), i no deixa de banda el segle XX (*L'Ange de Saint François d'Assise* de Messiaen amb Sylvain Cambreling, *Constance* de *Dialogues des carmélites* amb Michele Mariotti o *Stabat Mater* de Poulenc i *Gloria* amb Bertrand de Billy). La temporada 2023-24 mostra aquesta diversitat i inclou interpretacions com ara Donna Anna de *Don Giovanni* (Emmanuelle Haïm, Opéra de Lilla), Angelica d'*Orlando Paladino* de Haydn (Giovanni Antonini, Gran Teatre del Liceu i Teatro Real de Madrid), Pamina de *La flauta màgica* (Michele Spotti, Opera de Roma), Minerva i Amore d'*Il ritorno d'Ulisse in patria* (Emiliano Gonzalez Toro, de gira per Europa) i molts més.

Chiara Skérath, soprano

© Capucine de Chocqueu

Aclamada per la crítica per la seva brillant tècnica i el timbre vellutat, la soprano suïssa ha fet recentment notables debuts en els papers d'Ilione (*Idoménée* de Campra) a la Staatsoper de Berlín, Mélisande a l'Opéra de Bordeus, així com diverses produccions a l'Opéra de París. Entre els seus compromisos les últimes temporades, figuren Eurydice d'*Orphée et Eurydice* de Gluck a l'Opernhaus de Zúric, Ännchen de *Der Freischütz* de Weber al Théâtre des Champs Élysées, Antigone d'*Oedipe* d'Enescu al Festival de Salzburg i Micaëla de *Carmen* de Bizet a Bordeus.

El seu extens repertori mozartià inclou Ilia d'*Idomeneo*, Zerlina de *Don Giovanni*, Despina de *Così fan tutte*, Servilia de *La clemenza di Tito*, Cinna de *Lucio Silla* i Pamina de *La flauta màgica*. Chiara Skerath ha cantat amb els directors més reconeguts, entre ells Christian Thielemann, Jean-Christophe Spinosi, Marc Minkowski, Sir John Eliot Gardiner, Emmanuelle Haïm, Ben Glassberg i Laurence Equilbey.

Va començar la temporada 2023-24 amb el paper de Donna Elvira (*Don Giovanni* de Mozart) a l'Opéra de Lille, dirigida per Emmanuelle Haïm, tot mantenint-se en el repertori de soprano lírica ja iniciada amb Micaëla. A més d'Almirena de *Rinaldo* de Händel amb Les Accents, ha treballat en un nou projecte de Mendelssohn a l'Opéra de Rouen amb Laurence Equilbey i ha posat en escena una versió de la *Missa en Do major* de Mozart a l'Opéra de Llemotges. És particularment aficionada al repertori de lied i *mélodie*, que va estudiar amb Ruben Lifschitz a la Fondation Royaumont, i n'ofereix recitals habitualment. Ha guanyat diversos concursos internacionals, entre els quals el Concurs Reina Elizabeth (2014), Concurs Nadia i Lili Boulanger (2013) i el Premi Emmerich Smola (2012).

Lucile Richardot, mezzosoprano

© Franck Ferville

Reconeguda per una qualitat musical excepcional i pel timbre de la seva veu, que abasta un ampli repertori, va començar a cantar als onze anys en un cor infantil a l'est de França; molts anys després va continuar a l'Escola de Música de Notre-Dame de París, tasca que va compaginar amb altres formacions, i després d'un període treballant com a periodista. Ha actuat amb conjunts francesos: Les Solistes XXI, Il Seminario Musicale, Correspondances, Pygmalion, Le Poème Harmonique, Les Paladins, Les Surprises, Pulcinella (direcció d'Ophélie Gaillard), Le Concert de la Loge, Les Siècles, Les Arts Florissants, Opéra de Rouen, Opéra Comique i Théâtre des Champs Élysées, i, com a solista, ha estat convidada per l'Orchestre National de França, Royal Liverpool Philharmonic Orchestra, Rotterdams Philharmonisch Orkest, Het Collectief, Tafelmusik a Toronto, Resonanz d'Hamburg, Collegium 1704 de Praga, Boston Early Music Festival i Monteverdi Choir & Orchestra, sota la direcció de Sir John Eliot Gardiner, amb qui ha debutat al Carnegie Hall, La Fenice i Teatro alla Scala.

Ha participat a les tres òperes de Monteverdi, *Arsilda* de Vivaldi, *Rinaldo*, *Semele* i *Giulio Cesare* de Händel, *Dido & Aeneas* de Purcell, *Cupid & Death* de Locke, *Circé* de Desmarets, *David et Jonathas* de Charpentier, *Pelléas et Mélisande* de Debussy, *Hamlet* de Thomas, *A midsummer night's dream* de Britten, *Le Grand Macabre* de Ligeti, i *Yvonne, princesse de Bourgogne* de Boesmans. També actua com a recitalista amb els pianistes Anne de Fornel i Adam Laloum, així com amb els clavicembalistes Jean-Luc Ho i Philippe Grisvard. Després dels més de cinquanta enregistraments en què ha participat durant trenta anys, el 2018 va publicar el seu primer disc en solitari, *Perpetual night*, amb *Correspondances* (Harmonia Mundi), molt aclamat per la crítica, seguit per *Berio to sing* l'any 2021 i *Les heures claires*, un conjunt de tres CD amb les cançons completes de Nadia i Lili Boulanger, novament àmpliament aclamat i premiat.

Anthéa Pichanick, contralt

Guanyar el primer premi i el premi especial del Cesti Competition d'Innsbruck l'any 2015 li van propiciar un recital a la Konzerthaus de Viena. L'estiu del 2016 va ser molt aclamada al Festival de Beaune com a Asteria de *Tamerlano* de Vivaldi, amb Les Accents i Thibault Noally. El mateix any va cantar *El Messies* de Händel al Théâtre des Champs Élysées amb Le Concert Spirituel i Hervé Niquet. La seva estreta relació amb Les Accents es va reforçar amb la recuperació del *Tamerlano* de Vivaldi a Dortmund i de *Mitridate Eupatore* de Scarlatti, novament a Beaune. El 2017 va interpretar l'*Stabat Mater* de Pergolesi amb Le Poème Harmonique i Vincent Dumestre. Va viure una temporada 2017-18 plena d'esdeveniments: el *Requiem* de Mozart a La Seine Musicale amb Les Musiciens du Louvre i Marc Minkowski; *Israel a Egipte* de Händel amb Les Siècles al Festival Cervantino de Mèxic; el seu debut a l'Opéra de Nancy com a Zulma de *L'italiana in Algeri* de Rossini (amb Giuseppe Grazioli a la batuta i amb direcció escènica de David Hermann), paper que va repetir a Beaune amb Matheus i Jean-Christophe Spinosi. Temporades posteriors han inclòs Menander de *Coronis* de Durón amb Vincent Dumestre (dirigida per Omar Porras), *Rodrigo* de Händel amb Les Accents al Theater an der Wien, *Rigoletto* de Verdi dirigit per Marie-Ève Signeyrole a l'Opéra de Montpellier, entre molts altres títols.

Aquesta temporada 2023-24 la seva agenda inclou concerts amb Le Banquet Céleste a Sablé-sur-Sarthe, el *Requiem* de Mozart amb la Jyväskylä Sinfonia, *Mitridate Eupatore* de Scarlatti i *Rinaldo* de Händel amb Les Accents, Le Poème Harmonique (*Nisi Dominus* de Vivaldi, *Coronis* novament en versió escènica a Oviedo), Cappella Mediterranea (*Il diluvio universale*) de Falvetti, enregistraments amb Les Argonautes, etc. Els seus enregistraments inclouen *El Messies* amb Le Concert Spirituel (CD: Alpha Classics, 2018 i DVD: Château Versailles Spectacles, 2020); un primer disc en solitari, *Napolitan motets* (La Música, 2020), *Il martirio di Santa Teodosia* de Scarlatti (Aparté, 2020) amb Les Accents i *Coronis* amb Le Poème Harmonique (Alpha Classics).

Victor Sicard, baríton

© Odile Motelet

Ha estat convidat per conjunts tan reconeguts com Le Concert d'Astrée (Emmanuelle Haïm), Les Accents (Thibault Noally), Le Poème Harmonique (Vincent Dumestre), La Cappella Mediterranea (Leonardo García Alarcón) i Insula Orchestra (Laurence Equilbey). A l'àmbit operístic, destaca la seva participació amb música francesa, des de les tragèdies líriques fins a les obres del segle XX, entre d'altres Tisiphone de *L'amour et psyché* de Mondoville amb Le Concert d'Astrée (Dijon, Lilla i Luxemburg) i la Gelosia/Némésis d'*Idoménée* de Campra amb el mateix conjunt (Lilla i Berlín); el debut al Théâtre des Champs Élysées amb *Iphigénie en Tauride* de Gluck (Thomas Hengelbrock i Robert Carsen) i, a la mateixa sala, Bonze de *Le rossignol* de Stravinsky i el gendarme de *Les mamelles de Tirésias* de Poulenc (François-Xavier Roth i Olivier Py); el debut al Capitole de Tolosa de Llenguadoc amb Morales de *Carmen* (Giuliano Carella i Jean-Louis Grinda), i, amb gran èxit, Claude d'*Ô mon bel inconnu* de Hahn, dirigida per Émeline Bayart (Opéra de Tours, Théâtre de l'Athénée).

Amb repertori operístic italià, ha treballat amb *Il Pomo d'Oro* (*Partenope* i *Serse* de Händel), *Les Accents* (*Farnace* de *Mitridate Eupatore* de Scarlatti al Festival de Beaune i *Tempo d'Il trionfo del Tempo i del Disinganno* a l'Opéra de Tours), *Matheus* i Jean-Christophe Spinosi (*Haly* de *L'italiana in Algeri* de Rossini a Beaune i al Théâtre des Champs Élysées); *Yamadori* de *Madama Butterfly* de Puccini a Llemotges i Rouen. També ha excel·lit amb música contemporània, entre d'altres amb *Coraline* de Turnage a l'Opéra de Lilla i *Hellebore* de Forget a Llemotges.

La temporada 2023-24 confirma el seu amplíssim ventall vocal i les col·laboracions musicals: recuperacions de *Mitridate Eupatore* de Scarlatti amb *Les Accents* (París i Amsterdam) i *Ô mon bel inconnu* de Hahn (Dijon, Rouen, Avinyó i Massy); cantates de Bach amb *Insula Orchestra*, i la primera col·laboració amb Jordi Savall (*Apollo* de *L'Orfeo* de Monteverdi a l'Opéra de Versailles). La seva extensa discografia inclou cançons de Ravel amb la pianista Anna Cardona (segell La Música).

Les Accents

El conjunt Les Accents, fundat i dirigit pel violinista francès Thibault Noally al Festival Internacional d'Òpera Barroca de Beaune el juliol de 2014, aposta per defensar els repertoris vocals i instrumentals dels segles XVII i XVIII, en particular la música sacra italiana (oratoris, motets, inclosa una sumptuosa recreació de *Il Trionfo della Divina Giustizia* de Porpora), que és la peça clau del seu projecte artístic.

Aquestes produccions il·lustren la pedra angular artística del conjunt: un estudi en profunditat de l'oratori barroc italià, a través del redescobriment de partitures oblidades de Caldara, Porpora, Scarlatti, Bononcini o Stradella. Les cantates i les òperes també formen part del repertori preferit de Les Accents.

A l'àmbit operístic, el conjunt explora obres mestres poc conegudes de l'*opera seria* italiana, en particular les magnífiques partitures d'Antonio Vivaldi (*Tamerlano*), Alessandro Scarlatti (*Mitridate Eupatore*), Antonio Caldara i Nicola Porpora. No obstant això, no descuiden Händel, l'òpera del qual *Rodrigo* van interpretar amb gran èxit al Festival de Beaune.

El repertori barroc de violí és el nucli del projecte del conjunt en la seva forma purament instrumental, que va des de l'escola veneciana (*Venezia 1700*), l'escola germànica (Biber, Buxtehude, Pachelbel i la dinastia Bach), fins al repertori barroc francès (Leclair, Mondonville).

Des del seu naixement, el conjunt ha actuat als Festivals de Beaune i Froville, al Festival La Chaise-Dieu, al Festival de Saint-Michel-en-Thiérache, al Festival d'Auvers-sur-Oise, al Festival Klangvokal de Dortmund, al Festival de París, la Chapelle Royale de Versailles i la Salle Gaveau de París.

Per a l'edició del 2017 del Festival de París, Les Accents van interpretar amb èxit l'*Stabat Mater* i el *Nisi Dominus* de Vivaldi amb el contratenor anglès Tim Mead a la Sainte-Chapelle, en un concert filmat per Mezzo. El mateix any van ser el conjunt amb instruments d'època per a les Victoires de la Musique Classique a France 3 i France Musique: van acompanyar Philippe Jaroussky, Sonya Yoncheva i Lea Desandre.

Durant les últimes temporades, Les Accents ha interpretat àries d'oratoris i motets als Festivals de Sully-sur-Loire i Narbona i als Musicales d'Arradon, motets virtuoses de Vivaldi amb Lea Desandre al Festival d'Auvers-sur-Oise, i un recital amb Vivica Genaux a la Salle Gaveau de París i al Festival de Vilnius. Recentment han recuperat amb gran èxit l'oratori *Santa Teodosia* d'Scarlati al Festival de La Chaise-Dieu (l'enregistrament d'aquesta obra serà publicat per Aparté).

Entre els moments més destacats de les passades temporades cal esmentar un programa dedicat als *Stabat Mater* de Pergolesi i Scarlati amb Véronique Gens i Marie-Nicole Lemieux (Théâtre des Champs-Élysées, Arsenal de Metz, Théâtre Impérial de Compiègne) i la recuperació del *Rodrigo* de Händel al Theater an der Wien amb un prestigiós repartiment que inclou artistes de la talla de Vivica Genaux, Emőke Baráth, Julia Lezhneva, Anthéa Pichanick o Emiliano Gonzalez Toro. Al febrer de 2020 van rebre unànimement grans aclamacions per *Il Trionfo del Tempo e del Disinganno* de Händel a l'Òpera de Montpellier, amb Ted Huffman com a director.

Per als propers projectes, el conjunt s'envoltarà d'estrelles vocals: un concert amb Julia Lezhneva i Carlo Vistoli al Théâtre des Champs-Élysées i *Rinaldo* de Händel amb un repartiment superb (Emőke Baráth, Carlo Vistoli...) en una exhaustiva gira europea.

Per al segell Aparté, Les Accents han gravat dos CD que han rebut nombrosos elogis de la crítica i del públic: *Venezia 1700* es va estrenar el 2016, *Oratorio* amb la mezzosoprano Blandine Staskiewicz el 2018, i *Bach and co* el 2019. *Il Martirio di Santa Teodosia* es va estrenar el 2020 amb gran èxit.

L'orquestra Les Accents compta amb el patrocini de la Caisse des Dépôts i la Fundació Orange.

Thibault Noally, violinista i director d'orquestra

© Bertrand Pichene

Llicenciat per la Royal Academy of Music de Londres, on va estudiar amb Lydia Mordkovich, Thibault Noally ha col·laborat amb nombrosos i prestigiosos conjunts com ara el Concerto Köln, l'Ensemble Baroque de Limoges, l'Ensemble Matheus, Café Zimmermann, Les Nouveaux Caractères o l'Ensemble Pulcinella. Actualment és concertino de l'orquestra Les Musiciens du Prince sota la direcció de Cecilia Bartoli, i durant més de 15 anys va ser el concertino de Les Musiciens du Louvre. També és membre del Syntonia Quintet, els discos del qual, dedicats principalment al repertori de quintets per a piano, han rebut l'aclamació de la crítica. Actua periòdicament amb cantants de renom com Anne Sofie von Otter, Philippe Jaroussky, Vivica Genaux o Julia Lezhneva, i participa com a solista en els escenaris i festivals més prestigiosos: la Salle Pleyel de París, l'Auditorio Nacional Madrid, l'Opera City de Tòquio, la Staatsoper de Viena, la Staatsoper de Berlín, el Concert Hall de Shanghai, el Hong Kong Arts Centre, el Concertgebouw d'Amsterdam, el Festival d'Aix-en-Provence i el Mozart Woche de Salzburg, on duu a terme un cicle de concerts amb els instruments originals de Mozart.

El 2014 va crear el conjunt Les Accents, dedicat als repertoris vocals i instrumentals dels segles XVII i XVIII. El conjunt, resident del Festival d'Òpera Barroca i Romàntica de Beaune fins al 2018, se centra en les recreacions i els redescobriments: *L'oratori Il Trionfo della Divina Giustizia* de Porpora en la seva estrena mundial (2015), una nova reconstrucció del *Tamerlano* de Vivaldi (2016), *Mitridate Eupatore* d'Alessandro Scarlatti (2017) i el singular *Rodrigo* de Händel (2018), que també s'oferirà al Theater an der Wien el desembre de 2019. Des de la seva creació, el conjunt ha actuat a la Salle Gaveau, la Chapelle Royale de Versailles, el Festival de Froville, el Festival de St-Michel-en-Thiérache, el Festival de Vilnius, el KlangVokal de Dortmund, el Festival de Sully sur Loire, el Festival d'Auvers sur Oise, el Festival de París, el Théâtre des Champs-Élysées, l'Arsenal de Metz, el Théâtre Impérial de Compiègne i l'Òpera de Montpellier.

L'any 2017, Thibault Noally i Les Accents van iniciar una col·laboració amb el Festival de La Chaise-Dieu, en la qual destaquen un cicle d'oratoris de Scarlatti que es va inaugurar l'agost de 2019 amb *Il Martirio di Santa Teodosia*, gravat per al segell Aparté. A l'agost del 2021 van oferir una increïble representació de *San Filippo Neri* del mateix compositor.

A l'Òpera de Montpellier, Thibault Noally va dirigir una nova producció d'*Il Trionfo del Tempo e del Disinganno* de Händel i posteriorment *Le Bourgeois Gentilhomme* de Molière/Lully amb la producció de Jérôme Deschamps que va tornar a oferir a l'octubre de l'any 2020 a l'Òpera Comique.

La temporada 2020/2021 va actuar a la Salle Gaveau amb un programa dedicat a Roma amb el sopranista brasiler Bruno de Sà; al Théâtre des Champs-Élysées per a una gala de Händel amb Patrizia Ciofi, Lea Desandre i Anthéa Pichanick; a l'Òpera de Montpellier amb un programa de concerts de Bach i els seus contemporanis, en gira amb Vivica Genaux al Festival de Vilnius i al Festival de Sintra.

Thibault Noally i Les Accents graven sovint per al segell Aparté. La seva discografia ha estat aclamada per la crítica: *A violino solo* (5 Diapasons), *Venezia 1700* (CHOC de Classica), *Oratorio* amb Blandine Staskiewicz (Classica 5 stars). El juny de l'any 2020 es va publicar *Il Martirio di Santa Teodosia* d'Scarlatti (Diapason d'Or, 5 Hearts of Forumopera).

Formació

Les Accents

Thibault Noally, concertino director

Violins I

Alexandrine Caravassilis

Mario Konaka

Guillaume Humbrecht

Aude Caule

Violins II

Nicolas Mazzoleni

Koji Yoda

Sayaka Ohira

Gwenaëlle Chouquet

Maximilienne Caravassilis

Violes

Patricia Gagnon

Myriam Cambreling

Lucie Uzzeni

Violoncelles

Elisa Joglar

Anne-Garance Fabre dit Garrus

Contrabaixos

Clotilde Guyon

Roberto Fernandez de Larrinoa

Flautes

Sébastien Marq

Hermine Martin

Jon Olaberria

Oboès

Vincent Blanchard

Jon Olaberria

Fagot

Nicolas André

Trompetes

Serge Tizac

Jean Bollinger

Clavicèmbal

Mathieu Dupouy

Orgue

Brice Saily

Tiorba

Benjamin Narvey

Timbales i percussió

Michèle Claude

També et pot interessar...

Palau Òpera

Dissabte, 16.03.24 - 19 h

Sala de Concerts

– *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi

Jeanine de Bique, *soprano*

Kangmin Justin Kim, *contratenor*

Iestyn Davies, *contratenor*

Maite Beaumont, *mezzosoprano*

Liv Redpath, *soprano*

Federico Sacchi, *baix*

James Way, *tenor*

Frances Gregory, *contralt*

Hilary Cronin, *soprano*

Lauren Lodge-Campbell, *soprano*

Xavier Hetherington, *baix*

Cor de Cambra del Palau (Xavier Puig, director)

The English Concert

Harry Bicket, director

C. Monteverdi: *L'incoronazione di Poppea* (versió de concert)

Llibret de Giovanni Francesco Busenello

Preus: de 30 a 78 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Gubert – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

